

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI P R A H O V A
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA Nr. 73 din 04 februarie 2013
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "X" S.A.
din comuna X, județul Prahova

Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Prahova a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală Prahova, prin adresa nr.X ianuarie 2013 – înregistrată la D.G.F.P. Prahova sub nr.X ianuarie 2013, în legătură cu contestația **Societății Comerciale "X" S.A.** din comuna X, județul Prahova, formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X decembrie 2012*, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, precum și împotriva *Raportului de inspecție fiscală nr.X decembrie 2012* de consilier și inspector din cadrul A.I.F. Prahova, comunicate societății comerciale la data de x decembrie 2012.

În conformitate cu prevederile *art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin adresa susmenționată, A.I.F. Prahova a transmis Dosarul contestației către D.G.F.P. Prahova – Biroul soluționare contestații.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor *art.207 și ale art.209 alin.(1) lit.a) din TITLUL IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală* – republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv transmiterea contestației în termen de 30 zile de la comunicarea actului atacat – prin poștă, conform ARLD X ianuarie 2013/Oficiul Poștal x, înregistrată la A.I.F. Prahova sub nr. X ianuarie 2013, precum și încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul cauzei, procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.

Precizăm că societatea comercială contestatoare se află în procedura de lichidare, iar contestația a fost formulată și semnată de d-l X, în calitate de lichidator judiciar din partea lichidatorului "X" I.P.U.R.L. X.

Societatea Comercială "X" S.A. are sediul social în comuna X, sat X, str. X, județul Prahova, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Prahova sub nr. **J29/X** și are codul unic de înregistrare fiscală **X** cu atribut fiscal **RO**.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **X lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:
I. – *Susținerile contestatoarei sunt următoarele (citată):*

"[...] Subscrisa SC X SA (în continuare "Subscrisa" sau "Societatea"), societate aflată în procedura de faliment, [...], reprezentată legal prin domnul X, CNP X în calitate de lichidator judiciar, din partea administratorului X IPURL și administrator special al debitoarei numit în persoana domnului X formulăm, în temeiul articolului 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 [...], următoarea:

CONTESTAȚIE

împotriva

• **Deciziei de impunere nr.X.12.2012 [...].**

și a

• **Raportului de inspecție fiscală nr. X.12.2012, [...].**

solicitându-vă, prin decizia pe care o veți pronunța, admiterea acesteia și desființarea Deciziei de impunere nr.X.12.2012 în privința:

1. sumei de X lei reprezentând TVA solicitată la rambursare aferentă cheltuielilor înregistrate de Societate privind activitatea curentă, respectiv TVA aferentă facturilor emise de sc X IPURL – practician în insolvență, serviciilor legale, serviciilor contabile prestate de X – expert contabil și servicii prestate de Y SRL.

În susținerea celor de mai sus, înțelegem să invocăm următoarele:

I. SCURTĂ DESCRIERE A SITUAȚIEI DE FAPT

În fapt, în perioada X Subscrisa a făcut obiectul unei activități de inspecție fiscală privind soluționarea decontului de TVA aferent lunii septembrie 2012, prin care Societatea solicită rambursarea TVA în sumă de X lei, perioada verificată fiind **01.10.2010 – 30.09.2012**.

[...] La Capitolul III [...] din cuprinsul raportului de inspecție fiscală s-a reținut că în perioada **01.10.2010 – 30.09.2012**, Subscrisa a înregistrat cheltuieli reprezentând servicii pentru care a dedus TVA în baza facturilor primite de la furnizori pentru serviciile prestate în vederea finalizării procesului de lichidare a Societății.

Astfel, s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sumă de **X lei** reprezentând TVA aferentă cheltuielilor privind serviciile respective.

Pe de altă parte, [...] s-a reținut că pentru perioada verificată, Subscrisa nu a înregistrat venituri în sfera de aplicare a TVA.

Mai mult, organele fiscale au respins la rambursare TVA de recuperat în sumă de X lei deoarece în perioada verificată, Societatea nu a desfășurat activitate economică, tva dedusă fiind aferentă activității de lichidare și nu pentru activități cu caracter economic. Astfel, s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sumă de X lei reprezentând TVA aferentă cheltuielilor respective.

[...] **II. ÎN OPINIA NOASTRĂ OBLIGAȚIILE STABILITE ÎN DECIZIA DE IMPUNERE [...] ȘI CONSTATĂRILE DIN RAPORTUL DE INSPECȚIE FISCALĂ [...] SUNT NEÎNTEMEIATE ȘI, PE CALE DE CONSECINȚĂ, OBLIGAȚIILE STABILITE ÎN SARCINA NOASTRĂ SUNT NELEGALE**

1. TVA aferentă cheltuielilor înregistrate de Subscrisa

Subscrisa este îndreptățită să deducă TVA aferentă cheltuielilor efectuate de companie, deoarece în conformitate cu legislația și jurisprudența UE direct aplicabilă în România, dreptul de deducere nu putea fi limitat în astfel de condiții.

În susținerea acestei abordări invocăm următoarele motive de fapt și de drept:

Articolul 146 din Codul Fiscal prezintă condițiile specifice necesare pentru exercitarea dreptului de deducere: [...].

După cum este menționat în Procesul Verbal de Control, activitatea companiei a fost serios zdruncinată de procesul intentat de angajați. Pierderea acestui proces a dus la oprirea conturilor societății și prin urmare, la blocarea activității companiei.

[...] Considerăm nelegală și neîntemeiată decizia organelor de inspecție fiscală de a refuza dreptul de deducere a sumelor de TVA aferente serviciilor necesare lichidării Societății din următoarele considerente.

În contradictoriu cu opinia organelor de inspecție fiscală, Societatea are dreptul de a deduce sumele de TVA aferente achizițiilor de servicii privind procesul de lichidare întrucât, **chiar dacă acestea nu generează operațiuni taxabile din punct de vedere TVA, acestea sunt parte din activitatea economică desfășurată de Societate.**

Mai exact, procedura de lichidare reprezintă un proces economic de încetare a activității unei societăți comerciale care constă în îndeplinirea unor operațiuni în conformitate cu Legea 31/1990 [...]. **Cu alte cuvinte, procedura de lichidare face parte din activitatea economică a unei societăți comerciale și este în fapt ultima etapă în încetarea activității economice.**

[...] **Așadar, costurile înregistrate de Societate cu procesul de lichidare sunt inevitabile, care trebuie să fie cuprinse în activitatea economică desfășurată și astfel are dreptul la deductibilitatea TVA aferentă achizițiilor efectuate în acest sens.**

Așadar, considerăm neîntemeiată decizia organelor de inspecție fiscală de a refuza dreptul de deducere a Societății pe motiv că aceasta nu a desfășurat o activitate economică sau nu a făcut dovada intenției de a desfășura activități economice, întrucât Societatea chiar a realizat operațiuni taxabile care să-i permită dreptul de a deduce sumele de TVA.

În consecință considerăm că prevederile art.145 alin.(2) și art.146 alin.(1) din Codul fiscal sunt îndeplinite și permit exercitarea dreptului de deducere a TVA de către Societate asupra achizițiilor în cauză.

[...] În susținerea dreptului de deducere, menționăm decizia Curții Europene de Justiție în cazul C-32/03 "I/S Fini H". În acest caz, Curtea Europeană de Justiție a hotărât că o companie care și-a încheiat activitatea economică, **dar datorită unor obligații contractuale continuă să plătească unele servicii, trebuie considerată o persoană impozabilă și este îndreptățită să deducă TVA aferentă acestor servicii cu excepția cazului în care există o intenție frauduloasă sau abuzivă.**

[...] Pentru toate motivele prezentate mai sus, vă rugăm să admiteți contestația astfel cum a fost formulată [...]. [...]."

II. – Din Decizia de impunere nr.X decembrie 2012, respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală nr.X decembrie 2012, rezultă următoarele:

* Inspecția fiscală, finalizată la data de X decembrie 2012, a avut ca obiectiv al controlului verificarea modului de calcul, evidențiere, și declarare a obligațiilor fiscale privind taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01 ianuarie 2010 – 30 septembrie 2012, în vederea soluționării decontului de TVA cu sumă negativă de X lei și opțiune de rambursare depus pentru

luna septembrie 2012 la organul fiscal teritorial și înregistrat sub nr. X octombrie 2012, iar la A.I.F. Prahova sub nr.X octombrie 2012.

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală din data de X decembrie 2012 care a stat la baza emiterii de către A.I.F. Prahova a Deciziei de impunere nr.X decembrie 2012.

În acest Raport, la **Capitolul III – Constatări fiscale**, s-a consemnat (citat):

"[...] Verificarea s-a efectuat în conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 [...], ale H.G. 44/2004 [...] și a avut ca obiectiv soluționarea decontului de tva aferent lunii septembrie 2012, prin care societatea verificată solicită rambursarea tva în sumă de X lei.

Perioada verificată a fost 01.01.2010 – 30.09.2012.

[...] În baza hotărârii Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor, nr.X.04.2009, prin Încheierea nr.X.05.2009 dată de judecătorul delegat la ORC de pe lângă Tribunalul Prahova s-a dispus înscrierea mențiunilor cu privire la dizolvarea și lichidarea administrativă a societății și numirea societății profesionale X IPURL în calitate de lichidator.

La data de X.09.2009, având în vedere gravele probleme financiare declanșate de poprirea conturilor societății de către executorii judecătorești pentru sume datorate în urma proceselor deschise împotriva companiei de către foști salariați, s-a depus la Tribunalul Prahova cererea de deschidere a procedurii de insolvență, conform Legii 85/2006.

Prin Încheierea dată de judecătorul sindic la data de X.10.2009 în ședința publică a Tribunalului Prahova – Secția Contencios Administrativ, s-a dispus deschiderea procedurii simplificate de insolvență împotriva SC X SA și numirea ca lichidator judiciar a X IPURL reprezentată de administrator X, cu o indemnizație provizorie de X lei.

[...] TVA DEDUCTIBILĂ

În perioada verificată societatea a înregistrat tva deductibilă în cuantum de X lei.

[...] Structura tva deductibilă stabilită de societate este următoarea:

X lei tva aferentă facturilor emise de SC X IPURL–practician în insolvență;

X lei tva aferentă facturilor emise de SC Z SRL și SC Q SRL – societate ce asigură serviciile de contabilitate din data de 01.01.2010;

X lei tva aferentă facturilor emise de cabinet avocat X reprezentând onorariu avocat în baza contractelor de asistență juridică;

X lei tva aferentă facturilor emise de SC Y SRL reprezentând servicii adiționale efectuate conform contract X.02.2008;

X lei tva aferentă facturilor emise de X X – expert contabil autorizat CECCAR reprezentând asistență în activitatea X în lunile martie–iunie 2010 pe perioada controlului de fond efectuat la această societate și asistență în activitatea X în perioadele următoare având ca obiect clarificare procese cu exsalariați, recuperare sume și întoarceri executare.

Având în vedere prevederile

– art.6 din Codul de procedură fiscală republicat, [...];

– art.105 alin 1 din Codul de procedură fiscală republicat, [...];

– art 11 alin 1 din Legea 571/2003 [...].

La control nu s-a acordat drept de deducere pentru tva în sumă de X lei, întrucât în perioada 01.01.2010 – 30.09.2012 societatea nu a desfășurat activitate economică, tva dedusă de aceasta fiind aferentă operațiunilor de lichidare și nu pentru activități cu caracter economic.

Operațiunile de lichidare efectuate atât în cazul lichidării voluntare, cât și în cazul falimentului, au ca scop încetarea activității și presupun o serie de activități ce vor fi efectuate de către lichidator, cum sunt: inventarierea elementelor de active și datorii, valorificarea activelor din patrimoniului societății, încasarea creanțelor, plata datoriilor, efectuarea partajului, determinarea impozitelor și taxelor aferente.

Având în vedere că în cazul lichidării scopul este încetarea activității economice și nu desfășurarea sau continuarea acesteia, nu se întrunesc condițiile prevăzute de legislație pentru deducerea tva aferentă facturilor primite de la lichidator, de la societatea de contabilitate, de la administratorul special.

Deducerea tva este posibilă dacă se dovedește că societatea verificată a avut intenția să realizeze sau a realizat efectiv o activitate economică constând în operațiuni taxabile și operațiuni scutite de tva cu drept de deducere. Mai mult, societatea nu mai avea intenția să realizeze operațiuni impozabile încă din data de X.04.2009, așa cum a fost exprimat voluntar prin vot și adus la cunoștință în baza hotărârii Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor nr.X.04.2009. Prin Încheierea nr.X.05.2009 dată de judecătorul delegat la ORC de pe lângă Tribunalul Prahova s-a dispus înscrierea mențiunilor cu privire la dizolvarea și lichidarea administrativă a societății.

Menționăm că, la data de 01.01.2010, societatea nu mai deținea în patrimoniu bunuri mobile sau imobile care să fie valorificate ulterior, iar în perioada verificată singurele operațiuni desfășurate au fost legate de încasarea creanțelor.

Prevederile art.145 alin.2 din Legea 571/2003 [...] art.126 alin.9 [...]

Art.140 alin.1 [...] Art.127 alin.1 [...] alin.2 din legea 571/2003 [...].

De asemenea, din verificarea efectuată asupra prestărilor de servicii achiziționate de SC X SA în vederea finalizării procesului de lichidare au rezultat următoarele aspecte :

a) În perioada verificată X X – expert contabil a emis facturi în sumă de X lei și tva X lei. [...].

b) în perioada 03.03.2010–30.06.2010, SC Y SRL a emis un număr de trei facturi în sumă de X lei și tva de X lei reprezentând servicii adiționale efectuate în perioada martie 2010–mai 2010, conform contract X.02.2008. [...].

Aspectele menționate la punctele a și b contravin prevederilor art.146 alin.1 lit.a coroborate cu prevederile art.21 alin.4 lit.m din Legea 571/2003 [...].

TVA COLECTATĂ

În perioada verificată societatea nu a înregistrat tva colectată.

Veniturile realizate de societate în perioada verificată în sumă totală de X lei nu intră în sfera de aplicare a tva [...].

TVA DE RECUPERAT

În perioada verificată, conform bilanțelor de verificare lunare, societatea a înregistrat tva deductibilă în sumă de X lei, nu a înregistrat tva colectată și a stabilit tva de recuperat în sumă de X lei.

Suma înregistrată în contul 4424 din bilanța de verificare încheiată la 30.09.2012 corespunde cu suma înregistrată la rândul 42 din decontul de tva cu opțiune de rambursare întocmit pentru luna septembrie 2012, înregistrat la organul fiscal teritorial sub nr.X.10.2012 și la AIF Prahova sub nr.X.10.2012.

La control nu s-a acordat drept de deducere a tva în sumă de X lei.

Situația privind tva este următoarea:

tva solicitată la rambursare	X lei;
tva pentru care societatea are drept de rambursare	0 lei;
tva care nu se justifică la rambursare	X lei. [...]."

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

* În **Raportul de inspecție fiscală din X decembrie 2012**, încheiat de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Prahova, a fost consemnată verificarea în ceea ce privește modul de constituire, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat de către S.C. "X" S.A., reprezentate de taxa pe valoarea adăugată, ca urmare a soluționării decontului de TVA cu sumă negativă de X lei și opțiune de rambursare aferent lunii septembrie 2012 întocmit de societatea comercială – înregistrat la organul fiscal sub nr.X octombrie 2012. Perioada verificată a fost 01 ianuarie 2010 – 30 septembrie 2012.

Obiectul principal de activitate al societății comerciale contestatoare este "X" – cod CAEN X.

La control, pentru perioada verificată, respectiv ianuarie 2010 – septembrie 2012, a fost stabilită TVA suplimentar de plată în sumă de X lei, fapt ce a condus la respingerea la rambursare a TVA în sumă de X lei.

Diferența suplimentară de plată la TVA în sumă de X lei stabilită la control, se compune din TVA deductibilă aferentă achizițiilor de servicii în scopul îndeplinirii operațiunilor legate de dizolvarea și lichidarea administrativă a S.C. "X" S.A. X, pentru care la inspecția fiscală nu a fost acordat dreptul de deducere – conform prevederilor art.11 alin.(1) și art.145 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, întrucât aceste achiziții au fost considerate de organele de inspecție fiscală că nu au fost efectuate pentru desfășurarea de activități economice în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate – așa cum se prevede la art.127 alin.(1) și alin.(2) din Codul fiscal.

* Prin contestația formulată, societatea comercială susține că are dreptul de deducere a TVA deductibilă în sumă totală de X lei aferentă achizițiilor de servicii privind procesul de lichidare, întrucât, chiar dacă aceste achiziții nu generează operațiuni taxabile din punct de vedere a taxei pe valoarea adăugată, aceste achiziții sunt parte din activitatea economică desfășurată de S.C. "X" S.A..

*** Față de cele prezentate mai sus, organul de soluționare a contestației constată că organele de inspecție fiscală au stabilit corect diferența suplimentară la TVA de plată în sumă de X lei (contestată), întrucât:**

Așa cum rezultă din cele consemnate în raportului de inspecție fiscală, în baza Hotărârii nr.X aprilie 2009 a Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor S.C. "X" S.A. X, prin Încheierea nr.X mai 2009 dată de judecătorul delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Prahova s-a dispus înscriserea mențiunilor cu privire la dizolvarea și lichidarea

administrativă a S.C. "X" S.A. X și numirea ca lichidator a societății profesionale "X" I.P.U.R.L. X (CUÎ ROX).

La data de X septembrie 2009 s-a depus la Tribunalul Prahova cererea de deschidere a procedurii de insolvență prevăzută de Legea nr.85/2006, din cauza gravelor probleme financiare declanșate de poprirea asupra conturilor bancare ale S.C. "X" S.A. efectuată de către executori judecătorești, pentru sumele datorate de către societatea comercială ca urmare a proceselor intentate de foștii săi salariați.

Prin Încheierea din X octombrie 2009 dată de judecătorul sindic în ședința publică a Tribunalului Prahova–Secția Contecios Administrativ s-a dispus deschiderea procedurii simplificate de insolvență împotriva S.C. "X" S.A. și a fost numit ca lichidator judiciar "X" I.P.U.R.L. X – reprezentată de administrator X.

Având în vedere aceste evenimente, rezultă că societatea comercială contestatoare nu mai avea intenția să realizeze operațiuni impozabile încă din data de X aprilie 2009, conform voinței de dizolvare și lichidare administrativă exprimată prin Hotărârea nr.X aprilie 2009 a Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor S.C. "X" S.A. X.

Operațiunile de lichidare efectuate, atât în cazul lichidării voluntare, cât și în cazul falimentului, au ca scop încetarea activității societății comerciale și presupun mai multe activități desfășurate de lichidator, printre care: inventarierea elementelor de activ și pasiv; valorificarea activelor din patrimoniu; încasarea creanțelor; plata datoriilor; efectuarea partajului; stabilirea impozitelor și taxelor datorate etc..

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, la Titlul VI, Capitolul III – Persoane impozabile din Codul fiscal, art.127 alin.(1) și (2) precizează:

"Persoane impozabile și activitatea economică

Art. 127. – (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin.(2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate."

Întrucât, în perioada supusă inspecției fiscale din X decembrie 2012, respectiv ianuarie 2010 – septembrie 2012, S.C. "X" S.A. X nu a mai desfășurat niciun fel de activitate economică, în conformitate cu prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal:

"Art. 145. – [...] (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;"

rezultă că organele de inspecție fiscală **au anulat în mod corect dreptul de deducere pentru TVA deductibilă** în sumă totală de **X lei** aferentă achizițiilor de servicii necesare lichidării, dar care nu au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale S.C."X" S.A..

De asemenea, așa cum se menționează în raportul de inspecție fiscală, încă de la data de 01 ianuarie 2010 societatea comercială contestatoare nu mai deține în patrimoniu bunuri mobile sau imobile care ar fi putut să fie valorificate ulterior și în urma cărora să se realizeze operațiuni taxabile din această activitate, care ar fi condus la acordarea dreptului de deducere a TVA deductibilă aferentă achizițiilor din perioada de lichidare.

Neacordarea dreptului de deducere a TVA este susținută și de prevederile art.6 și art.105 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, din care cităm:

"Art. 6. – Exercițarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

[...] Art. 105. – Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere."

precum și prevederile art.11 alin.(1) din Codul fiscal:

"Art. 11. – (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției."

Societatea comercială susține în contestație că, prin neacordarea dreptului de deducere a TVA deductibilă și, implicit, a dreptului de rambursare a TVA aferentă achizițiilor de servicii necesare lichidării S.C. "X" S.A., organele de inspecție fiscală au încălcat principiul neutralității acestei taxe, deoarece furnizorii de servicii au colectat TVA, iar toate condițiile prevăzute de Codul fiscal pentru acordarea dreptului de deducere a TVA deductibilă au fost îndeplinite, respectiv au fost emise facturi conform legislației fiscale în vigoare.

Însă, faptul că furnizorii de servicii au întocmit pentru societatea comercială contestatoare facturi emise în conformitate cu prevederile legale (condiție de formă) nu este suficient pentru ca această societate comercială să beneficieze de dreptul de deducere a TVA înscrisă în facturi, întrucât nu a fost îndeplinită și condiția de fond a dreptului de deducere a TVA deductibilă, respectiv ca achizițiile de servicii să fie destinate realizării de operațiuni taxabile.

De asemenea, colectarea TVA la furnizori nu conduce implicit și la acordarea dreptului de deducere pentru beneficiar, întrucât dreptul de deducere se acordă numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legiuitor, așa cum am arătat mai sus.

În contestație este menționată decizia Curții Europene de Justiție în cazul C-32/03 "I/S Fini H" în care s-a hotărât că "... o companie care și-a încheiat activitatea economică, **dar datorită unor obligații contractuale continuă să plătească unele servicii, trebuie considerată o persoană impozabilă și este îndreptățită să deducă TVA aferentă acestor servicii cu excepția cazului în care există o intenție frauduloasă sau abuzivă.**"

Trebuie însă precizat că în acest caz, firma Fini H nu mai desfășura activități economice, dar nu era în lichidare, iar obligațiile contractuale au fost încheiate înainte de încetarea activității economice a acestei firme.

În cazul S.C. "X" S.A. X serviciile pentru realizarea operațiunilor de lichidare și dizolvare administrativă a societății comerciale contestatoare, pentru care în mod eronat s-a dedus TVA deductibilă în sumă totală de X lei, au fost contractate după data intrării în procedura de lichidare, astfel încât nu sunt aplicabile acestei spețe dispozițiile deciziei Curții Europene de Justiție în cazul C-32/03 "I/S Fini H" invocate în contestație.

În ceea ce privește decizia Curții Europene de Justiție în cazul 110/94 "Inzo", de asemenea invocată în contestație, facem precizarea că potrivit acestei decizii inspecția fiscală privind TVA s-a desfășurat pentru perioada anilor 1978–1982, iar firma Inzo a intrat în lichidare în anul 1988, deci în decizia Curții Europene de Justiție nu se face referire la deducerea TVA deductibilă aferentă operațiunilor de lichidare.

Față de cele prezentate mai sus, rezultă că societatea comercială contestatoare datorează TVA de plată în sumă totală de X lei stabilită suplimentar la inspecția fiscală din X decembrie 2012, deci în mod corect și legal – în conformitate cu prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, a fost refuzată rambursarea acestei taxe, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

IV. – Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de Societatea Comercială "X" S.A., cu sediul în comuna X, județul Prahova, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X decembrie 2012, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, în conformitate cu prevederile alin.(1) al art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E :

1. – Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de **X lei** reprezentând **taxă pe valoarea adăugată** stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare.

2. – În conformitate cu prevederile alin.(2) al art.218 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale alin.(1) al art.11 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie poate fi atacată – în termen de 6 (șase) luni de la data primirii acesteia – la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului Prahova.

DIRECTOR EXECUTIV,